

Emili Montesinos

Catedràtic de Producció Vegetal (Patologia Vegetal) de la UdG

“No sóc un defensor de l’agricultura ecològica, perquè encara no ha demostrat els seus beneficis”.

Emili Montesinos és catedràtic a la UdG i professor de patologia vegetal. La Generalitat de Catalunya acaba de concedir-li la Medalla Narcís Monturiol «per haver contribuït al desenvolupament de la ciència i la tecnologia a Catalunya en el seu camp: la microbiologia agrícola i la patologia vegetal i, en especial, en epidemiologia i control integrat de malalties dels arbres fruiters».

Com valoreu la concessió de la medalla?

Malgrat que la medalla la concedeixen a títol personal, l’entenc com el reconeixement a tot un equip, que no és gaire nombrós, en el qual hi ha mitja dotzena d’investigadors sèniors que estableixen les seves prioritats de recerca i les desenvolupen amb la col·laboració d’investigadors predoctorals. A més, hi ha cinc investigadors contractats amb recursos propis, uns recursos generats pels contractes amb empreses del sector. Però el cost que representen no sé si el podrem mantenir, els propers anys!

"Si es va a una cooperativa, aquí a Girona, i se'ls diu el nostre nom, de seguida l'associen amb el foc bacterià dels fruiters, perquè fa molts anys que hi treballem i, quan sorgeix un problema, ajudem els productors a resoldre'l".

És difícil, l'equilibri entre la recerca i la transferència?

La nostra recerca el que fa és generar coneixement, tecnologia, tot plegat finançat per l'administració. L'expertesa que hem adquirit la posem al servei de les empreses, per la qual paguen. És una manera d'obtenir un retorn del diner públic invertit en la recerca, tot i que no retorna tot, perquè la recerca sempre és deficitària. A més, el fet que els investigadors facin recerca enriqueix la docència, perquè disposen d'una millor formació, molt actualitzada, i la transmeten als estudiants. També ens va molt bé per potenciar el Màster en Biotecnologia Alimentària (INTEA) que impartim fa anys i que té molt d'èxit.

Il·lustració: Marc Vicens

Podríeu descriure la recerca que feu?

M'he dedicat a la patologia vegetal gairebé per casualitat. El 1986, quan vaig arribar a Girona, la meua especialitat era l'aigua. Vaig trobar Pere Vilardell, que ara treballa a la Fundació Mas Badia, que em va explicar que a Girona hi havia un problema amb les pereres que no es resolia. Vam anar al camp per veure'l i vaig quedar impressionat, perquè un bacteri «cremava» els fruiters. El problema em va interessar i em vaig especialitzar en la línia de la patologia vegetal, que el grup no ha abandonat mai. Des de llavors hem millorat els laboratoris, hem incorporat investigadors... i hem proporcionat solucions als productors de fruita.

I el vostre grup, el CIDSAV, en què s'ha especialitzat?

El CIDSAV se'l coneix –i reconeix– per la recerca en el camp dels bioplaguicides, que són productes –habitualment d'origen natural– que nosaltres desenvolupem per a l'agricultura i amb què combatem les malalties dels arbres fruiters. Si es va a una cooperativa, aquí a Girona, i se'ls diu el nostre nom, de seguida l'associen amb el foc bacterià dels fruiters, perquè fa molts anys que hi treballem i, quan sorgeix un problema, ajudem els productors a resoldre'l. En aquest mateix camp col·laborem amb el Departament d'Agricultura de la Generalitat, amb el qual tenim contractes d'assessorament.

En quines línies treballem de cara al futur?

Treballem en bioplaguicides, que poden substituir els plaguicides químics –que tot i que encara fan falta, el seu ús és cada vegada més discret, sobretot perquè és el que demana el consumidor. El desenvolupament de bioplaguicides va unit a la creació d'una *spin off* en què anem a mitges amb el grup LIPPSO, també de la UdG. Investiguem pèptids antimicrobians i microorganismes que produeixen aquests pèptids que poden combatre plagues. Es tracta d'una nova generació de compostos que gairebé no són tòxics i són biodegradables. Compleixen la normativa

europea actual de pesticides, que té com a primer criteri eliminar-ne la toxicitat. Aquest és un paradigma nou, perquè fins ara tan sols es mirava que fos efectiu...

El sector rep bé les innovacions?

La transferència que fem al sector la fem, sobretot, a empreses que volen introduir en el mercat productes fitosanitaris compatibles amb una producció ecològica. Es tracta de bioplaguicides per aplicar en comptes d'un insecticida o un fungicida químic. Mai no seran tan eficaços com aquells, però tindran un efecte similar. Nosaltres ensenyem l'empresa a produir-lo i ella el prepara i supera tots els tràmits per poder-lo utilitzar, perquè els bioplaguicides han de registrar-se de la mateixa manera que si fos un plaguicida convencional o un medicament. Els nostres productes volen obrir un camí, perquè són molt biodegradables i d'una toxicitat mínima.

Assistim a una reconversió cap a l'agricultura ecològica?

Jo no diria ecològica. No sóc un defensor a ultrança de l'agricultura ecològica, perquè encara no ha demostrat els seus beneficis. No hi ha cap estudi en què es demostrí, comparant productes ecològics i convencionals, amb un grup de consumidors tastadors, que uns són millors que els altres, tant pel que fa a la qualitat com a la seguretat. La normativa de producció ecològica és poc precisa, molt poc científica. Diria que l'agricultura ecològica no és una nova forma de produir, que mai no serà una alternativa. És, només, una altra manera de produir.

Hi ha interès per estudiar agricultura?

Hi ha cada cop menys estudiants d'agricultura, i és un problema greu. No és només a Girona, també a d'altres universitats. Els darrers deu anys els estudis d'agricultura han patit una davallada brutal a Europa, i fins i tot als Estats Units. Els estudis d'agricultura de les universitats europees s'estan omplint d'estudiants asiàtics, hispanoamericans i nordafricans. Nosaltres no hem fet aquesta opció però en un futur proper ho hauré de fer.